هو العزيز العظيم

يا أَمَتِيْ سَمِعْنا ضَجِيْجَكِ وَرَأَيْنا إِقْبالَكِ وَعَرَفْنا حُبَّكِ، أَقْبَلْنا إِلَيْكِ مِنْ شَطْرِ السِّجْنِ بِوَجْهٍ بِنُوْرِهِ أَشْرَقَتِ الأَرْضُ وَالسَّماءُ، يَشْهَدُ بِذَلِكَ مالِكُ الأَسْماءِ الَّذِيْ سُجِنَ فِيْ هَذا الْمَقامِ الْبَعِيْدِ، ای أمة الله حق جلّ جلاله بتو توجّه نموده و ترا ندا میفرماید، جمیع ملوك مملوك حق بوده و هستند، و لکن از او محجوب، زخارف دنیا حجاب گشته و مانع شده و قدرت و سطوت حایل، الیوم که یوم الله است ظاهر، و نفوسیکه سالها از فراقش نوحه و ندبه مینمودند حال بعید و محتجب مشاهده میگردند، جمیع نفوس مذکوره الیوم از ذکر قلم أعلی محرومند و از بحر فضل ممنوع، و لکن تو بآن فائز و مرزوقی، لَكِ أَنْ تَقُوْلِيْ لَكَ الْحَمْدُ يا إِلهَ الْعالَمِيْنَ وَلَكَ الْبَهاءُ يا بَهاءَ قُلُوْبِ الْعارِفِيْنَ.